

[Thoft]

teministeren så. Men erfaringen viser jo, at det netop ikke sker, og endelig er der problemerne med, hvad der sker, hvis folk går fallit, og der er problemet med, at det skal være muligt at udsætte disse indbetalte beløb for kreditorfølgelse, og jeg kan da levende forestille mig, at der ikke er flere penge tilbage, når skatteministeren kommer og skal have sin andel, for så er de hentet af kreditorerne.

Jeg vil gerne understrege, at SF selvfølgelig siger nej til flere fiduser af denne her slags, og forslaget viser egentlig meget godt, hvor alvorligt regeringen tager al talen om skattereformen. Vi taler om en skattereform, som skal sanere fradragene og fjerne fiduserne, og hvad gør skatteministeren så? Netop den dag det forlyder, at regeringen fremlægger sin skattereform, fremlægger skatteministeren en ny pose med fiduser.

Jeg synes, det er et elendigt forslag, også fordi de provenumæssige virkninger som sædvanlig, når ministerens embedsmænd regner på ministerens forslag, altid er skudt langt i underkanten. Dette her koster væsentligt mere end de 25 til 50 mill. kr., som ministeren antyder. Det er mit gæt, at det koster mindst 100 mill. kr., men lad os tale sammen om det om nogle år, så vil vi som sædvanlig få bevist, at SF har ret. Vi har flere af den slags forslag i dag, hvor vi igen kan sige: hvad sagde vi?

Det er et elendigt forslag. SF siger nej, nej og atter nej. Den galej vil vi ikke sejle med på. Det er småfolk, som kommer til at sidde ved årene, og det er som sædvanlig velhavergrupperne, som sejler gratis.

Aase Olesen (RV):

Jeg må starte med at bedrøve skatteministeren med at sige klart nej til dette forslag. Jeg er ikke sikker på, at han blev så overrasket, men nu er det i hvert fald sagt. Vi har gentagne gange sagt, at vi skal have en skattereform, sådan at vi igen indfører det princip, at man skal betale skat efter evne og ikke efter evne til at trække fra.

Jeg har noteret mig, hvem det var, der gik så varmt ind for dette forslag, og det var hr. Fogh Rasmussen, som specielt sagde, at vi jo alle sammen ved, at f.eks. landmændene har svingende indtægter. Ja, det er rigtigt, det

ved vi, og det er der problemer med, og de kan løses på forskellig måde.

En meget stor del af løsningen ligger jo i de muligheder, der allerede findes for at regulere indkomsterne. Der er ikke mange erhverv, der som landmænd har mulighed for at regulere deres indkomster. De bliver end- og undervist i det på landbrugsskolerne, så de er sikre på ikke at komme til at betale skat.

Der er stadig væk problemer, som også andre har været inde på her, og der er jo altså mulighed for at overgå til frivillig virksomhedsskat, som er nævnt. Nu kan jeg hen- vise til socialdemokratiets forslag, og jeg kan sige til hr. Collet, der var blevet belært om det, at der jo også findes en betænkning – jeg tror, den var karrygul – som man kan læse, og som løser en hel del af problemerne i forbindelse med svingende indtægter.

Jeg synes altså, vi må holde fast ved, at man med f.eks. investeringsfondshenlæggelser, som vi anser for rimelige og hensigtsmæssige, når de vel at mærke anvendes efter hensigten, nemlig at skabe mulighed for nødvendige investeringer, har en mulighed for en regulering af indkomsterne, som kommer de selvstændige til gode. Vi ønsker ikke at åbne for udvidet brug af investeringsfondshenlæggelser – og det er jo egentlig det, dette forslag går ud på – af mange grunde, men ikke mindst, som også den sidste taler var inde på, fordi man underminerer skattegrundlaget. Det undrer mig utrolig meget, at dette forslag er kommet igennem nåleøjet hos finansministeren, som ellers for tiden er meget nøjeregnende. Tænk, hvis man kommer og foreslår noget om et hjælpemiddelinstitut til 4,5 mill. kr. – så er regeringen lige ved at gå ud af sit gode skind, og så kan skatteministeren her dag efter dag fremsætte forslag, der koster 25 og 50 mill. kr. om året. Det er egentlig utroligt, at det kan lade sig gøre.

Jeg må sige til skatteministeren, at dette tidspunkt er uendelig dårligt valgt, og man har altså også hørt, at nogle af de tidligere talere bliver noget ophidsede, når de hører, at man fremsætter et sådant forslag lige forud for indledningen til skattereformforhandlingerne.

Jeg skulle måske være lidt mere venlig ved skatteministeren og sige, at vi i det radikale venstre har forståelse for, at der kan være brug for visse rituelle handlinger, inden man